

[Socialministeren.]

saa daarlige, som de er for mange af dem, søger ind til Byerne, hvor de tror, at Forholdene er bedre, men ganske vist lider meget store Skuffelser? Hvordan skal vi forhindre det? I Virkeligheden har man fra Lovgivningsmagts Side søgt at forhindre det gennem forskellige Kriselove, der indeholder Bestemmelser om 3 eller 6 Maaneders Ophold i en By, før man kan træde til med Hjælp. Man har ogsaa søgt at forhindre det gennem Aarene ved Bestemmelser, fastsat med tvivlsom Hjemmel af Hjælpekasserne, hvorefter de kun træder til og hjælper dem, som har haft Ophold en vis længere Tid i Kommunen. Men det vil overfor den Slags Spørgsmaal altid gælde, at hvis man ikke ligefrem vil gribe til saadanne Foranstaltninger som Indførelse af Stavnsbaand eller lignende, vil man ikke kunne hindre de store økonomiske Bevægelser, som ligger i Tiden.

Dernæst nærede den ærede Ordfører for Venstre en stærk saglig, men ikke stærkt saglig begrundet, Frygt for, at der ikke vilde kunne findes Arbejder, som ellers ikke vilde blive udført, altsaa Arbejder, der var egnede til at udføres efter denne Lov. Hvis vi havde haft en kommunistisk Ordfører i denne høje Sal, vilde vi have hørt, at der fandtes umaadelige Masser af Arbejde, som vilde blive udført i Kraft af denne Lov, men ikke burde være udført, fordi de vilde blive udført som Tvangsarbejde eller lignende. Begge Dele kan neppe være rigtige. Der vil kunne findes en Del Arbejde — jeg kender for mit eget Vedkommende adskiligt Arbejde blot paa de Steder, hvor jeg er kendt —, som ellers aldrig vilde blive udført, fordi man finder, at der ikke er Raad til det, men Arbejder, som i og for sig anses for ønskværdige. Det tror jeg, man ganske roligt kan overlade til de forskellige Kommuner og Organisationer, som beskæftiger sig med Sagen. Der skal nok komme Planer frem.

Naar det ærede Medlem udtalte, at Finansministeren sikkert var mildt bestyrtet over de 3 Mill. Kr., der nu skulde gives ud, kan jeg berolige det ærede Medlem med, at Finansministeren, som ellers aldrig udtaler nogen Anerkendelse overfor sine Kolleger over, at de finder paa at give Penge ud — det ligger ikke til ham —, netop i dette Tilfælde positivt har sagt, at han syntes, dette Lovforslag var overordentlig tiltalende — om han brugte saa stærke Ord, ved jeg ikke, man han var altsaa ingenlunde bestyrtet, han var glad over det fremsatte Lovforslag.

Jeg forstod godt, hvorfor den ærede Ordfører for Venstre henvendte sig til de Konservative og talte om deres Stilling til Millionerne. Det er den Slags smaa, uskyldige Drillerier, som vi andre kan overvære med Sindsligevægt, og som den ærede Ordfører for de Konservative (Fritze Teisen) ogsaa tog med Sindsligevægt; det kan gøres saa meget mere, som jeg maa give hende Ret i, at i de allerfleste Tilfælde vilde Pengene blive givet ud alligevel. Jeg er ikke helt sikker paa, at den ærede Ordfører for de Konservative havde Ret i, at netop Arbejdsløshedskasserne vilde komme til at give dem ud, men jeg tror, at dels Arbejdsløshedskasserne og navnlig det offentlige, Hjælpekasserne, for en stor Del ogsaa Fattigvæsenet, naar vi naar til Vinteren, vilde komme til at give de samme Penge ud, men til det Formaal, hvortil de i Almindelighed gives ud: til at de paa-gældende kan hulte sig igennem paa Gader og Stræder. Derfor er jeg glad ved, at det konservative Folkeparti støtter dette Lovforslag.

Naar jeg ikke har ment, at Arbejdsløshedskasserne direkte burde bidrage med noget Beløb, skyldes det dels, at Arbejdsløshedskassemedlemmerne, som alle ved, paa Grund af den meget store Arbejdsløshed er meget haardt spændt for ved Arbejdsløshedskontingentet og yderligere vil komme til at deltage i Udgifterne til Vinterhjælp, dels den Omstændighed, som vist i øvrigt er fremhævet i Lovforslagets Bemærkninger, at Arbejdsløshedskasserne, hvis Arbejdsløsheden fortsætter, og disse Foranstaltninger senere skulde holde op — hvad jeg ikke haaber, medmindre de bliver overflødige —, i Virkeligheden ikke vil spare væsentlige Udgifter; de vil faa Udsættelse af Understøttelsen, men de kan ikke regne med at slippe for Understøttelsen. Af disse to Grunde synes jeg ikke, det er rigtigt at lade dem bidrage til dette Formaal. Jeg hilser altsaa med Tilfredshed, at det konservative Folkeparti ikke stiller Forslag herom.

Den ærede Ordfører for Venstre (H. C. Andersen) var saa forfærdelig bange for, at dette Lovforslag vilde bringe Skuffelser i Praksis. Han udtalte, om end i skaansomme Udtryk, at det jo var lavet af rene Teoretikere, hvormed han i første Række tænkte paa undertegnede trods de før omtalte Morgenvandringer. Det ærede Medlem behøver ikke at være saa bange. For det første er Lovforslaget enstemmig tiltraadt af Arbejdsløshedsraadet, der tæller Folk fra alle Befolkningskredse og alle Par-